

ΘΕΣΣΕΙΣ - ΑΠΟΦΕΙΣ

“Ο ξεχασμένος ήρωας”

Είναι γνωστό από την ιστορία ότι μεγάλοι λαοί κατασκέασαν ψεύτικους ήρωες για λόγους πολιτικούς και στρατιωτικούς. Εμείς τι κάνουμε για το δικό μας ήρωα, τον αγνό και σεμνό Υποσμηναγό Κώστα Ψηλόγινο; **ΤΗΠΙΟΤΑ!** Φτιάξαμε τουριστικά, πλατεία, κάμπινγκ και προγραμματίζονται εξωραϊστικά έργα στην περιοχή. Ακόμα και για την Αμαρργιανή έχουν γίνει προτάσεις για τουριστική εκμετάλλευση, δηλαδή βεβήλωση για το νησί και το εκκλησιάκι του.

Που υπάρχει στη Μεθώνη, έστω και ένα λιθαράκι, όχι άγαλμα, που να θυμίζει τη θυσία του Κωστάκη μας; Ούτε ένα δρομάκι, από κείνα στα οποία τραγουδούσε τα βράδια με την παρέα του, ούτε μια πλατεία φέρνει το όνομά του. Ποτέ δεν είναι αργά, έστω και καθυστερημένα κατά εξήντα χρόνια, να κάνουμε το χρέος μας για το γενναίο παιδί της Μεθώνης μας.

Για τον Υποσμηναγό Κωστάκη Ψηλόγινο έχουν γραφεί πολλά σε διάφορα έντυπα και η ταπεινότητά μου δεν θέλει να προσθέσει τίποτα. όμως μου είναι αδύνατο να μην αναφέρω τα όσα γράφει η Κρητικοπούλα Αφροδίτη Κατσανεβάκη στο ανέκδοτο βιβλίο της “Κατοχικά μέρουχτα”. Η Α. Κατσανεβάκη έτυχε να είναι διερμηνέας του Γερμανού Διοικητή στην κидεία των νεκρών Κωστάκη Ψηλόγινου και Δ. Σαρσώνη στις 15/11/1943. Γράφει, λοιπόν, η Α. Κατσανεβάκη: Κατά την απόδοση τιμών στους νεκρούς Έλληνες Αεροπόρους στο νεκροταφείο της Ιεράπετρας από το τιμητικό γερμανικό απόσπασμα, ο Γερμανός Διοικητής απευθυνόμενος στους Γερμανούς στρατιώτες, είπε:

“Στρατιώτες μου,

Το σκληρό καθήκον των πολέμων, μας είχε εχθρούς με τους προκεείμενους νεκρούς, ως τη χθεσινή ημέρα. Ο στρατιώτης όταν πολεμεί δεν ακούει άλλη φωνή, παρά μόνο τη φωνή της πατρίδας του. Σ' αυτή την επιτακτική φωνή, υπακούοντες οι προ ημών στρατιώτες, έπιασαν χωρίς αμφισβήτηση το καθήκον τους με θαυμαστή γεν-

Τετάρτη 24/11/2002 τε «Ελευθεροτυπία»

9. 68/2000

Χθες μας χώριζαν οι στρατιωτικές στολές και οι σημαίες μας, που ανήκουν σε εχθρικές γραμμές πολέμου. Σήμερα όμως καλούμεθα ως στρατιώτες να τιμήσουμε τους στρατιώτες που έπεσαν ηρωικά για την πατρίδα τους. Αυτό καλείται κάθε γενναίος άνδρας να πράξει. Οι προκεείμενοι όμως νεκροί στρατιώτες είχαν μια ζηλευτή εύνοια. Έπεσαν για το χώμα και πάνω στο χώμα της αγαπημένης τους πατρίδας. Μια εύνοια που θα εύχονταν να έχουν όλοι οι νεκροί στρατιώτες, ιδιαίτερα οι στρατιώτες μας στο Ανατολικό Μέτωπο. Εκεί που τα κορμιά των νεκρών μας τ' αγκαλιάζει το κρύο και το αφλόξενο χιόνι...” ©.

Σε λίγο οι τιμητικές βολές αντίχησαν στο Γεραπετρίτικο ορίζοντα. Ύστερα μια βουβή οιωπή αιλώθηκε τριγύρω. Ένα τεράστιο γκρίζο σύννεφο έκρυψε τον ήλιο. Η γεραιτρική γη έκλεισε στα σπλάχνα της τα κορμιά των γενναίων ικάρων μας. Το τιμητικό απόσπασμα πήρε με κάποιο δέος το δρόμο της εμμορφής για την μονάδα του.

(Η Α. Κατσανεβάκη είχε πάρει άδεια ταξιδιού για τα Χάρλο Νορμό. Οι Γερμανοί την κράτησαν την τελευταία στιγμή την αναχωρήσει από το Φρουραρχείο).

Ο Γερμανός Διτής χαρακτήρισε το θάνατο των Ελλήνων αεροπόρων ως ζηλευτή εύνοια, επειδή έπεσαν πάνω στα χώματα της πατρίδας τους.

Για τους αρχαίους Έλληνες, μια αιού τις εύνοιες των θεών για τον άνθρωπο ήταν να πεθάνει νέος! Εσένα, γενναίε Κωστάκη, σε ευνόησαν διπλά. Διπλά γιατί έφυγες νέος και για την πατρίδα. Έτσι πέταξες για πάντα προς την αθανασία. Οι άγγελοι δεν ξεχνιούνται αφημποτε Κωστάκη. Τα ατσάλνια φτερά των αεροπλάνων σου έγιναν φτερά αγγέλου και σ' έχουμε πάντα κοντά μας.

Αιωνία η μνήμη σου

Ιωάννης Β. Αλεξόπουλος
Αντισμηναγός Π.Δ.

Ομ. Καθηγητής Σχολής Ικάρων

ναϊότητα.